

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 12/42 KG

De voorzitter van het Scheidsgerecht, mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier, heeft op 28 december 2012 het navolgende vonnis in kort geding gewezen in de zaak van:

A.
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. E.J.C. de Jong

tegen:

de stichting B.,
gevestigd te Y.,
verweester,
gemachtigden: mr. drs. P. Bergkamp en mr. K. Mous

Partijen worden aangeduid als eiser en de stichting.

1. De procedure

- 1.1 Eiser heeft bij brief van 13 december 2012 dit kort geding aanhangig gemaakt onder indiening van de memorie van eis (met 19 producties). Hij heeft daarin het volgende geconcludeerd:

‘Het is op grond van het voorgaande dat A. het Scheidsgerecht verzoekt om bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van de Raad van Bestuur van B. tot het op non-actief stellen van A. te vernietigen, althans te schorsen en het Ziekenhuis op te leggen dat A. met onmiddellijke ingang weer wordt toegelaten tot het Ziekenhuis en in staat wordt gesteld zijn werkzaamheden als radioloog ongehinderd te verrichten, op straffe van een boete van € 5.000,- per dag voor iedere dag dat het Ziekenhuis het vonnis van het Scheidsgerecht geheel of gedeeltelijk niet zal nakomen, althans een voorziening te treffen die het Scheidsgerecht als juist voorkomt.

Voorts wordt het Scheidsgerecht verzocht om het Ziekenhuis te veroordelen om binnen 24 uur na het beschikbaar komen van het vonnis een persbericht uit te doen gaan op dezelfde wijze als het persbericht dat als productie 19 is overgelegd is uitgegaan, met als tekst:

‘In haar bericht van 12 december 2012 heeft de Raad van Bestuur van B. een persbericht doen uitgaan waarin is bekend gemaakt dat twee in het ziekenhuis werkzame radiologen op non-actief zijn gesteld. Inmiddels is door het Scheidsgerecht Gezondheidszorg bij wege van voorlopige voorziening uitgesproken dat het desbetreffende besluit jegens een van de

radiologen onrechtmatig was en dat deze radioloog weer tot het ziekenhuis moet worden toegelaten.'

Ten slotte wordt het Scheidsgerecht verzocht om het ziekenhuis te veroordelen in de kosten van de procedure en tot betaling van een bedrag van € 5.000,-- vanwege door A. gemaakte kosten van rechtsbijstand.'

- 1.2 Bij brief van 18 december 2012 heeft de gemachtigde van eiser een aantal nadere producties ingezonden (genummerd 20 t/m 24). De gemachtigde van de stichting heeft bij brief van 19 december 2012 eveneens een aantal producties ingediend (genummerd 1 t/m 16) en verder ter zitting verweer gevoerd.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 21 december 2012. Eiser is verschenen in persoon, vergezeld door zijn echtgenote en bijgestaan door zijn gemachtigde. De stichting werd vertegenwoordigd door de heer C., voorzitter van de raad van bestuur, bijgestaan door de gemachtigde van de stichting en vergezeld door de heer D., secretaris van de raad van bestuur, de heer E., voorzitter van het stafbestuur, mevrouw F., voorzitter van het bestuur van de maatschap radiologie, de heer G., lid van het bestuur van de maatschap radiologie, en de heer H.. Partijen hebben het woord gevoerd onder overlegging van pleitnotities.

2. Samenvatting van het geschil.

- 2.1 Eiser is sinds 1 september 2009 op grond van een toelatingsovereenkomst werkzaam als radioloog in het ziekenhuis van de stichting, dat twee locaties heeft. Hij is lid van de maatschap radiologie, die bestaat uit elf radiologen en een nucleair geneeskundige.
- 2.2 De maatschap kent een lange geschiedenis van interne verdeeldheid. Volgens eiser was hij daarmee niet bekend toen hij aantrad. In 2007 en in 2008 waren al pogingen gedaan om met de hulp van een derde de problemen op te lossen. Deze pogingen hebben niet tot verbetering geleid. In 2010 heeft het bestuur van de maatschap aan de voorzitter van de raad van bestuur bericht dat de samenwerking in de maatschap zo problematisch was dat de patiëntenzorg in gevaar dreigde te komen. Dit heeft geleid tot een begeleidingstraject door een extern bureau dat in januari 2012 is beëindigd. Er is een convenant met gedragsregels opgesteld en een nieuw maatschapsbestuur aangesteld, waartoe eiser is gaan behoren.
- 2.3 Bij brief van 19 september 2012 heeft de voorzitter van de raad van bestuur aan de leden van de maatschap bericht dat hem "intern van diverse zijden opnieuw een toenemend aantal signalen bereikt over de voortdurende problemen en knelpunten in de samenwerking, communicatie en het functioneren van de maatschap radiologie" waarvan de aard en omvang zo ernstig lijken te zijn dat de continuïteit en de kwaliteit van de zorgverlening aan patiënten in gevaar lijken te zijn. Met instemming van het stafbestuur en na consultatie van het bestuur van de maatschap heeft de raad van bestuur een onderzoeker aangesteld om de problematiek te onderzoeken en aanbevelingen te doen om deze weg te nemen of op te lossen.

- 2.4 Deze onderzoeker, de radioloog H., heeft een onderzoek gedaan op basis van beschikbare schriftelijke informatie en gesprekken met 41 personen, waarvan in totaal 33 verslagen zijn opgemaakt die ter correctie aan de betrokkenen zijn voorgelegd. Het gaat om personen uit “alle geledingen” van het ziekenhuis. De gespreksverslagen zijn niet openbaar gemaakt omdat de onderzoeker aan alle betrokkenen vertrouwelijkheid had toegezegd. Op 29 november 2012 heeft H. een rapport uitgebracht aan de raad van bestuur.
- 2.5 In dit rapport staat over eiser het volgende vermeld, waarbij in de tekst zijn naam is vervangen door “eiser”.
- “[Eiser] wordt gezien als een snelle werker en een snelle denker. Hij stelt zichzelf centraal in plaats van de patiënt. Hij staat bekend om een 9-5 mentaliteit. Hij doet geen stap teveel en is niet bereid collega's te helpen. Hij toont geen loyaliteit. Als zijn shift erop zit is hij 1 minuut later al niet meer bereid om even een foto te bekijken of een laborant te helpen. Door zijn houding heeft het personeel moeite hem te benaderen. Hij is “de laatste” waar ze naar toe gaan.*
- [Eiser] is een van de radiologen die slecht communiceert met het merendeel van zijn maten. Met regelmaat communiceert hij via de laboranten, wat door hen als ongewenst wordt ervaren. Door op deze wijze te communiceren verhoogt [eiser] de kans op fouten bij overdracht van de informatie. Hierdoor kan het gebeuren dat essentiële informatie niet, of niet adequaat, wordt overgedragen. De patiëntveiligheid wordt rechtstreeks bedreigd door de bestaande communicatiestoornis tussen [eiser] en een aanzienlijk deel van de andere radiologen. Het is naar het oordeel van ondergetekende een illusie dat deze communicatiestoornis tussen [eiser] en een aanzienlijk deel van de maatschap kan worden opgeheven.*
- Ook de communicatie van [eiser] met de werkvloer verloopt uitermate moeizaam (...) Naar patiënten toe toont [eiser] weinig empathie en hij kan ronduit onvriendelijk zijn. Hij straalt uit dat de patiënt van ondergeschikt belang is. Er zijn VIM meldingen over bejegening van het personeel en arts-assistenten op de SEH. Tijdens diensten is hij moeilijk bereikbaar en niet servicegericht. Een aantal van de laboranten voelt een drempel om hem in dienst te bellen vanwege zijn negatieve opstelling. Dit is een potentiële bedreiging van de patiëntveiligheid. Zijn mening over acute en niet acute radiologische problematiek is bijzonder zwart-wit. Vooral het personeel heeft hieronder te lijden.*
- Het gedrag van [eiser] geeft het personeel een onveilig gevoel, hetgeen een bedreiging vormt voor de patiëntveiligheid. Het feit dat personeelsleden zich onveilig voelen, staat [lees: eraan] in de weg dat personeelsleden zich open en (zelf)kritisch uitlaten jegens [eiser] of hem benaderen op het moment dat dit nodig is.*
- [Eiser] vertoont afschuif- en uitstelgedrag in die zin dat onderzoeken door hem worden uitgesteld, meestal naar een tijdstip waarop hij niet meer verantwoordelijk is. [Eiser] is met regelmaat slecht bereikbaar in de avond en de nacht en tijdens de weekenddienst. Bij een trauma voert hij de protocollair noodzakelijke echografie uit en is vervolgens direct weer vertrokken. Veel onderzoeken beoordeelt hij vanuit huis, waarbij twijfel bestaat over de geschiktheid van de bij hem thuis aanwezig apparatuur.*
- Het wordt als zeer storend ervaren dat [eiser] onder werktijd andere dingen aan het doen is, zoals werken aan een “blog”, twitteren en berichten zetten op Facebook. Patiënten wachten hierdoor soms langer dan noodzakelijk is op de uitslagen van onderzoeken.*
- Het wordt hem kwalijk genomen dat hij een prominente rol heeft gespeeld bij de beschadiging van [een lid/voorzitter van de maatschap]. In de “coalitie” wordt hij gezien als het*

*fanatiekst en heeft hij de polarisatie versterkt. Van meerdere kanten komt de uitspraak dat het na zijn aantreden bergafwaarts is gegaan. Die indruk bestaat zowel binnen de maatschap als op de werkvloer.
(...)”*

- 2.6 H. heeft met betrekking tot eiser de volgende aanbeveling gedaan.
“De positie van [eiser] in de maatschap is niet houdbaar. De komst van [eiser] heeft voor verdere escalatie van de problematiek gezorgd. Bij voortdurende toont hij slecht gedrag. Hij is niet collegiaal, niet loyaal en versterkt de polarisatie. De verhouding van [eiser] met een groot deel van de zittende radiologen en met het personeel zijn dusdanig verziekt dat hierin geen verbetering te verwachten is. Zijn werkhouding en communicatie zijn ver beneden de maat. Met zijn optreden in de media heeft hij het ziekenhuis en de maatschap schade berokkend. Het functioneren van [eiser] is een acuut risico voor de patiëntveiligheid en de continuïteit van de radiologische zorg. De onderzoeker adviseert de Raad van Bestuur om zo spoedig mogelijk passende maatregelen te nemen die deze onveilige situatie opheffen.”
- 2.7 De raad van bestuur heeft zich geconformeerd aan het rapport van H. en op grond hiervan het voorgenomen besluit genomen eiser en een van zijn collega's op non-actief te stellen en de toelatingsovereenkomsten met hen op te zeggen. Daarbij heeft een rol gespeeld dat uit alle geledingen binnen het ziekenhuis is vernomen dat de bevindingen en de conclusies van de onderzoeker werden herkend. Na eiser te hebben gehoord heeft de raad van bestuur hem op 10 december 2012 op non-actief gesteld onder schriftelijke mededeling van de daartoe aanwezige gronden, die vrijwel geheel aansluiten bij de conclusies van het rapport van de onderzoeker.
- 2.8 Zowel het stafbestuur als het bestuur van de maatschap heeft het (voorgenomen) besluit van de raad van bestuur ondersteund. Dit blijkt uit de door de stichting overgelegde schriftelijke verklaringen. Het stafbestuur acht een terugkeer van eiser naar de werkvloer op de korte en op de lange termijn “absoluut onwenselijk”. De stichting heeft 25 gelijk-luidende verklaringen van personeel van de afdeling overgelegd waaruit blijkt dat zij geen vertrouwen meer hebben in de samenwerking met eiser. Ook het management van de afdeling heeft bij brief van 17 december 2012 schriftelijk verklaard achter de beslissing te staan omdat niet goed voorstelbaar is dat de problemen kunnen worden opgelost als eiser zijn werkzaamheden hervat. Gezien het grote aantal verstoorde verhoudingen met eiser acht het management het onmogelijk dat dan nog “hoogstaande en veilige dienstverlening” wordt gegarandeerd.
- 2.9 Eiser heeft de conclusies van de onderzoeker met klem van de hand gewezen. Hij acht deze op alle punten feitelijk onjuist, zij het dat ook naar zijn mening problemen bestaan binnen de maatschap. Hij wijst erop dat de samenwerking in de maatschap al verstoord was voordat hij tot de maatschap toetrad en dat hij daarvan geen onderdeel uitmaakte. Hij herkent de kritiek op zijn functioneren niet. Nadat de maatschap een door de stichting (als productie 16) in het geding gebrachte reactie op de memorie van eis had gegeven, waarin de standpunten van eiser in zijn memorie worden betwist, heeft eiser een door hem persoonlijk geschreven stuk overgelegd waarin hij op alle punten nader ingaat. Hij bestrijdt daarin alle feitelijke stellingen waaruit zou blijken dat hij niet goed functioneerde. Hij

meent dat hij altijd bereikbaar was, zich volledig inzette voor de maatschap, zoals blijkt uit zijn bestuurlijke activiteiten en deelname aan commissiewerk e.d., geen problemen had met personeel van de afdeling, en zijn werkzaamheden altijd voltooide voordat hij het ziekenhuis verliet.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 27 van de toelatingsovereenkomst die is gesloten tussen eiser en de stichting, en staat tussen partijen vast.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Ingevolge artikel 26.1 van de toelatingsovereenkomst kan het bestuur (van de instelling) een medisch specialist op non-actief stellen op grond van omstandigheden van zo ernstige aard dat onmiddellijke beëindiging van de werkzaamheden die de medisch specialist verricht, noodzakelijk moet worden geacht. Uit de tekst van deze bepaling en uit de aard van de maatregel, die voor de betrokkene zeer bezwarend is, volgt dat het bestuur slechts van deze bevoegdheid gebruik mag maken als er gegronde vrees bestaat dat de medisch specialist bij voortzetting van de werkzaamheden een gevaar oplevert voor de patiëntenzorg of op andere wijze een ernstig risico vormt voor de goede gang van zaken in het ziekenhuis. Bij een beroep op het Scheidsgerecht moet, zoals blijkt uit artikel 26, ten volle worden getoetst of de maatregel gegrond is.
- 4.2 De maatregel vervalt ingevolge artikel 26.4 indien niet binnen een maand na de dagtekening van het desbetreffende besluit tot opzegging van de toelatingsovereenkomst is overgegaan. Hieruit blijkt dat de omstandigheden die tot de maatregel leiden, in elk geval ernstig genoeg moeten blijken te zijn om opzegging van de toelatingsovereenkomst te rechtvaardigen. Het bestuur van de instelling zal derhalve reeds bij het opleggen van de maatregel ervan moeten (kunnen) uitgaan dat de omstandigheden die tot de non-actiestelling leiden, voldoende zijn komen vast te staan, al blijft er nog wel enige ruimte voor nader onderzoek daarna.
- 4.3 De medisch specialist mag van het bestuur van de instelling verwachten dat het zeer zorgvuldig omgaat met zijn belangen, ook al wordt de maatregel uiteraard primair genomen met het oog op het belang van een goede patiëntenzorg, waarvoor het bestuur de verantwoordelijkheid draagt. Deze zorgvuldigheid brengt mee dat een deugdelijk onderzoek wordt gedaan naar de feiten die aanleiding geven tot de gegronde vrees waarvan hiervoor in 4.1 sprake is. Deze feiten behoren te zijn geverifieerd op een wijze die recht doet aan de eisen van professioneel en deskundig onderzoek met inbegrip van de beginselen van hoor en wederhoor.
- 4.4 Het onderzoek van H. voldoet niet ten volle aan deze eisen omdat onvoldoende controlebaar is waarop hij zijn conclusies en aanbevelingen heeft gebaseerd. H. heeft eiser ook niet in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van de ernstige bezwaren die tegen hem vooral wat zijn functioneren als radioloog in het ziekenhuis, zijn aangevoerd. Voor eiser

kwam de uitslag van het onderzoek als een volkomen verrassing. Eiser is het volledig oneens met de aan zijn adres geuite verwijten en de (ernstige) kritiek op zijn functioneren. Het bestuur heeft eiser niet de gelegenheid geboden eerst van het rapport kennis te nemen en daarop commentaar te geven, doch het heeft tegelijk met het bekendmaken van het rapport aan eiser het voornemen bekendgemaakt tot het treffen van de maatregel van non-actiefstelling. Het bestuur is kennelijk zonder meer uitgegaan van de juistheid van de inhoud van het rapport. Daarmee is eiser, naar hij terecht heeft aangevoerd, overvallen en voor het blok gezet.

- 4.5 Hoewel reeds het onder 4.4 overwogene zou kunnen leiden tot opheffing van de maatregel, is dit in de gegeven omstandigheden uitgesloten. Het staat immers vast dat eiser zijn werkzaamheden als radioloog in het ziekenhuis van de stichting niet meer kan uitoefenen zonder dat dit een acuut gevaar voor de patiëntenzorg oplevert. Dit blijkt uit de volgende voorshands vaststaande omstandigheden. Een belangrijk deel van de maatschap waartoe eiser behoort, is niet meer bereid met eiser samen te werken en acht hem op grond van een aantal gedragingen die schadelijk (kunnen) zijn voor een behoorlijke zorgverlening, een te groot risico voor de kwaliteit van de patiëntenzorg. Een groot aantal medewerkers van de afdeling radiologie heeft het vertrouwen in eiser verloren en acht diens terugkeer in het ziekenhuis een bedreiging voor hun werk. Het bestuur van de medische staf heeft zich vierkant achter de maatregel opgesteld en ontraadt in krachtige bewoordingen een opheffing van de maatregel. Ter zitting heeft H. verklaard dat hij ook na kennisneming van de uitvoerig toegelichte bezwaren van eiser tegen zijn rapport, bij de inhoud en de conclusies daarvan blijft. Hij is het met de raad van bestuur eens dat er geen andere beslissing mogelijk is dan eiser en een van zijn collega's de toegang tot het ziekenhuis te ontfagen, omdat anders een oplossing voor de ernstige situatie bij radiologie onmogelijk is. Ten slotte worden de belangrijkste conclusies ten aanzien van het disfunctioneren van eiser, die in het rapport zijn vermeld, breed binnen het ziekenhuis onderschreven. Deze conclusies hebben betrekking op een gebrekkige wijze van communiceren, een onvoldoende inzet van eiser en ernstige kritiek op professionaliteit en bereidheid het belang van patiënten boven zijn persoonlijk belang te plaatsen. Op een aantal punten zijn deze conclusies met schriftelijk materiaal gestaafd, zoals een aantal VIM-meldingen die erop duiden dat de in het rapport beschreven problematiek eerder aan de orde is geweest.
- 4.6 Het staat eiser vanzelfsprekend vrij de tegen hem aangevoerde bezwaren en de kritiek op zijn functioneren met klem te bestrijden, maar de volledige ontkenning van ieder probleem maakt zijn verweer niet geloofwaardig en doet ook vragen rijzen over zijn vermogen de situatie waarin hij verkeert goed in te schatten. Hij heeft desgevraagd verklaard dat hij weliswaar begrijpt dat hij niet zomaar zijn werk kan hervatten, maar dat dit met de medewerking van betrokkenen zonder meer zou moeten lukken. Daarmee miskent eiser dat met alle terechte vraagtekens die hij bij de gevolgde procedure heeft doen plaatsen, de kritiek op zijn functioneren massaal en zwaar is en dat het voorshands niet waarschijnlijk is dat het vertrouwen in hem nog kan worden hersteld. Dit draagt bij tot het oordeel dat zijn pleidooi voor een minder ingrijpende maatregel dan de onderhavige, niet kan worden gevolgd. Mitsdien rest geen andere beslissing dan ontzegging van zijn vorderingen.
- 4.7 In het onder 4.4 overwogene wordt reden gevonden de stichting te belasten met de kosten van het Scheidsgerecht. Voor het overige dienen partijen ieder de eigen kosten te dragen.

5. **Beslissing**

De voorzitter van het Scheidsgerecht heeft het navolgende vonnis in kort geding gewezen.

- 5.1 Aan eiser worden zijn vorderingen ontzegd;
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € .., komen voor rekening van de stichting en worden verhaald op het door eiser gestorte voorschot, zodat de stichting aan eiser voormeld bedrag dient te voldoen;
- 5.3 Voor het overige dienen partijen de eigen kosten te dragen.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en is op 28 december 2012 aan partijen verstuurd.